

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570876208/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

eller trivialt; tvertimod i alt hvad der flød fra hans Læber var Fornuft, Skarpsindighed, og Dømmekraft; men et vist ubeskriveligt jeg veed ei hvad giennemaandede det hele – en vis varm Kulde, eller kold Varme, som gjorde mig det umueligt, at voxe endog det mindste Forsøg til hans Individualitets Bedømmelse.

Men jeg føler det; i det jeg taler om *Gerstenbergs* Uforstaaelighed bliver jeg selv utydelig. Ligemeget! Læseren vil paa denne Maade sandsteligst indsættes i min Forfatning.

Hans *Ugolino*, hans *critiske Breve*, og fornemmelig hans *Tändelejen*, en Urtekost, hvori de fleste Blomster synes plukke paa Attisk Grund, at dufte Grækenlands yndigste Friskhed, have givet ham en udmærket Plads paa Tydsklands Parnas, hvor det imidlertid lader, som om ingen bemærkede ham. Hin sieldne, overvættede fortryllende Muse synes i et Par Scener af det besynderlige Melodrama at have skiankeret ham sin sidste Gunst, for bestandig at forlade ham. Maaskee vinker ham *Urania*, eller en anden af hendes Søstre, til højere Mysterier. Han lever indsluttet mellem sine Bøger og som man har sagt mig, fordybet i methaphysisk Grublen. Læsning og Musik deler hans Liv. Man beskylder ham for Uvirksomhed – og rigtig nok synes en alt for stor Ulyst til jordiskt Arbeide, at være Aarsagen til hans ubehagelige Forfatning. Kort, *Gerstenberg* lader til at være et af de Væsener, som, ved en Feiltagelse af Naturen, bleve satte paa denne Klode, i det mindste i denne Tidsalder, da en vis Usædvanlighed ikke længer taales, og noget ganske andet end Guder, Helte, Philosopher, Sylpher og Poeter regierer Verden.

Faae Mennesker har jeg hørt saa modsat bedømme, som denne Mand. Hvor Dommene ere yderst forskellige, tager man sikkert mindst Feil af Sandheden ved at holde sig til de fordeelagtige; thi uagtet begge voxe ved Rygtet, er der dog gemeenligen ingen Sammenligning imellem Forøgelsen af det Gode, og Tilværelsen af det Slette. Hint spirer langsomt, lig den helbredende Plante; dette skyder op i en Hast og udbreder sig, som skadeligt Ukrud. Hvor sieldne ere de Menneskehedens Urtegaardsmænd, som luge Beddet og vande de tilsyne komne Planter!

Det vigtigste, man almindeligst beskylder *Gerstenberg* for, er, som jeg nys har sagt: *Lachet*. Han gider ikke forrettet *prosaiske*